

РЕШЕНИЕ

№ 194

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **12281** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.186, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), вр. чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „С.“, [улица], ет.1, срещу Заповед № 0403256 от 30.10.2018 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1 „б.“а“ и чл.187, ал.1 ЗДДС му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) запечатване на търговски обект – кафе-бар „Ш.-кът“, находящ се в [населено място], [улица], и забрана на достъпа до него за срок от 10 дни.

Жалбоподателят претендира за незаконосъобразност на заповедта поради неправилно приложение на закона. Сочи липса на описание на вмененото нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Поддържа, че изводите на приходните органи почиват на общи предположения и хипотези, а не на действително установените факти по случая. Счита, че не е изследвано цялостното поведение на търговеца, а именно – липсата на други нарушения и на трайно противоправно поведение. Визира нарушение на принципа по чл.6 АПК, вкл. поради засягане на интересите на трети лица – работниците на дружеството, които временно оставали без доходи. Претендира се отменя на заповедта и присъждане на разноски.

Ответникът началник отдел „Оперативни дейности“ сектор С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП оспорва жалбата чрез юрк.И.. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

При извършена проверка на 24.10.2018 г., в 12:00 часа, в търговски обект по смисъла на пар.1, т.41 от ДР на ЗДДС – кафе-бар „Ш.кът“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван и експлоатиран от [фирма], било установено, че при извършена от органи по приходите контролна покупка на стойност 9.80 лв. не бил издаден фискален бон от монтирано в обекта фискално устройство (ФУ) модел DATECS-FP-1000-KL, с ИН на ФУ DT593477 и ФП № 02593477. След легитимация на проверяващите от ФУ бил разпечатан дневен финансов отчет (ДФО) без нулиране (Х-отчет) за 24.10.2018 г., от който било видно, че общият размер на оборота е 0.00 лв. Въз основа на изложените констатации е направен извод, че [фирма] не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, което от своя страна е дало основание за издаване на оспорената заповед по чл.186, ал.1, т.1 ,б.“а“ и чл.187, ал.1 ЗДДС.

В мотивите на оспорената заповед се сочи, че жалбоподателят отдавна извършва търговска дейност и е наясно с конкретните изисквания за нея и с начина на организация на същата. Въпреки, че е запознат с изискванията за този вид дейност, той е допуснал и извършил административно нарушение, с което засяга основния ред при тази дейност. Това означава, че създадената организация в търговския обект няма за цел и не води до изпълнение на установените правни регламенти, което води винаги до негативни последици за фиска. Именно поради това, органът е приел, че ако не бъде наложена ПАМ то съществува възможност от извършване на ново нарушение, респ. ново отклонение от данъчно облагане, от което за фиска биха произлезли значителни и трудно поправими вреди. Срокът на наложената ПАМ е определен като съразмерен на извършеното и съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността от търговеца. Органът е приел, че целта на тази ПАМ е промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, като прекият резултат е правилно отчитане на дейността, а индиректният - недопускане на вреда за фиска. За извършване на тази промяна на дейността бил необходим срок, като органът е счел определеният размер от 10 дни за подходящ.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е връчена на 16.11.2018 г. и оспорена по съдебен ред на 19.11.2018 г. – в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване съгласно чл.186, ал.4 ЗДДС индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед, с която е наложена ПАМ по чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ ЗДДС, е акт на компетентен административен орган, предвид издадената заповед № ЗЦУ-ОПР-16/17.05.2018 г., с която изпълнителният директор на НАП, като орган по приходите по чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗНАП, е делегирал на началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП съгласно установената правна възможност по чл.186, ал.3 ЗДДС правомощията за налагане на ПАМ по чл.186, ал.1 ЗДДС. Противно на твърденията в жалбата актът е мотивиран от фактическа и правна страна съобразно чл.59, ал.2 АПК.

Принудителната административна мярка е наложена след осъществен данъчно-осигурителен контрол посредством проверка на процесния търговски обект – кафе-бар от компетентните за това органи, за резултатите от която на основание чл. 110, ал. 4, изр. последно ДОПК е съставен протокол № 0403256 от 24.10.2018 г., обективиращ установените факти и обстоятелства от значение за определяне на задълженията за данъци на данъчно задълженото лице. Протоколът е подписан от присъствалия при проверката служител на жалбоподателя Д. А. Р. на длъжност „сервитьор“, като въз основа на него е издадена оспорената по делото заповед за налагане на ПАМ. Липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът не би постановил оспорения акт.

Съгласно чл.186, ал.1, т.1 б.“а“ ЗДДС уредената възможност за налагане на ПАМ "запечатване на обект за срок до 30 дни", независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага спрямо извършител на нарушение, обективирано в неспазването на реда и начина за издаване на съответен документ за продажба. С чл. 118, ал. 1 ЗДДС е въведено задължение за всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице да регистрира и отчита извършените от него продажби в търговски обект чрез издаването на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо дали е поискан друг данъчен документ. Съгласно чл. 118, ал. 3 ЗДДС фискалният и системен бон са хартиени документи, регистриращи продажбата/доставката на стоки или услуги в търговския обект, по която е заплатено в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта или с други заместващи парите платежни средства, издадени от въведено в експлоатация фискално устройство от одобрен тип или от одобрена интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност. Задължението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС е намерило отражение в издадената от министъра на финансите на основание чл. 118, ал. 4 ЗДДС Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, в чл.3, ал. 1 на която изрично е предвидено задължение на лицата, независимо от документирането с първичен счетоводен документ, да издават за всяка продажба при всяко плащане и фискална касова бележка от фискално устройство или касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, изключая изрично изброените в разпоредбата случаи.

Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба Н-18/2006 г. фискална касова бележка се издава за всяка продажба, като според ал.3 (редакция към датата на налагане на ПАМ) фискалната касова бележка в случаите по ал. 1 се издава при извършване на плащането. В случая от съдържанието на констативен протокол № 0403256 от 24.10.2018 г. се установява, че покупката е заплатена в брой с банкнота от 10 лв., поради което са изпълнени изискванията по чл.25, ал.1, т.1, вр. чл.3, ал.1 от Наредба Н-18/2006 г. за издаване на фискален документ. Неподкрепени с доказателства са твърденията на жалбоподателя, че проверяващите не са изчакали покупката да бъде завършена предвид това, че заведението не е на самообслужване. Установеният при проверката сервитьор Д. Р. е приел извършеното плащане на сумата от 10 лв., което се установява от лично съставения от него опис на касовата наличност, приложен към протокол № 0403256 от 24.10.2018 г.

Неспазването на нормативното изискване за издаване на надлежен документ за получено плащане при осъществена продажба - в случая фискален бон, визирано в чл. 186, ал. 1, т. 1, б.а" от ЗДДС, е установено по безспорен начин от контролните органи. Неоснователно се поддържа от жалбоподателя, че не са били налице предпоставките за налагане на ПАМ. Фактът, че е осъществена продажба, за която не е издаден касов бон е достатъчно основание да бъде приложена мярката. Начинът, по който се отчитат продажбите следва така да бъде организиран така, че да отчита своевременно заплатената консумация в заведението от монтираното и работещо фискално устройство в обекта. При установено по съответния ред неспазване на задължението за отчитане на продажбите чрез издаване на ФКБ или касова бележка от кочан, административният орган, при условията на обвързана компетентност, налага на търговеца ПАМ - "запечатване на обект и забрана за достъп до него". Органът съобразява продължителността на срока на мярката с оглед на всички факти и обстоятелства в конкретния случай, т. е. при определяне на продължителността на срока органът действа при условията на оперативна самостоятелност, което следва и от използвания в чл. 186, ал. 1 ЗДДС израз "до 30 дни".

Наложената ПАМ е с оглед целта на закона за предотвратяването и преустановяването на административни нарушения, както и за предотвратяване на вредните последици от тях, по арг. от [чл. 22 ЗАНН](#). Принудителната мярка "запечатване на обект" е с превантивна цел. Срокът на принудителната административна мярка се определя по целесъобразност от органа, като в настоящия случай преценката по целесъобразност е упражнена в рамките на закона под средния размер - за 10 дни и предвид обстоятелството, че с нарушението е засегнат утвърдения ред за данъчна дисциплина, който трябва да осигурява пълна отчетност на извършваните от лицата продажби, тяхната регистрация и последващата възможност за проследяване на реализираните обороти. Правилно са съобразени големината на търговския обект, притежаващ общо 110 места за сядане, неговото местоположение в центъра на столицата на [улица]и продължително работна време от 08:00 часа до 22:00 часа, които обстоятелства предполагат голям брой потенциални клиенти.

Обосновано е съобразено от органа, че поведението на лицето е насочено срещу установената фискална дисциплина, която цели да гарантира спазването на установените законови норми и бюджетните приходи, като мотивите в тази връзка не са бланкетни, а съответни на установените при проверката на 24.10.2018 г. факти и обстоятелства. Изрично в заповедта за принудителната административна мярка, наложена на [фирма] се съдържат мотиви относно продължителността на срока, като е взето предвид тежестта на извършеното нарушение, последиците от него, водещи до неотчитане на приходи от действително извършени продажби, съответно неплащане на данъци за тях и характера на търговската дейност. Изрично е посочено от административният орган, че срокът на наложената мярка от 10 дни запечатване на заведението и забрана за този срок за достъп до него, е съразмерен и съобразен с превенцията за преустановяване на незаконосъобразни практики в обекта и времето за създаване на нормална организация за отчитане на дейността на търговеца. В тази връзка е прието в заповедта, че целта на наложената принудителна административна мярка е промяна в начина на организиране на дейността в обекта, за да може търговецът правилно да отчита оборота от продажбите си, а индиректният е недопускане на вреда за фиска. Тези мотиви относно срока на принудителната мярка са достатъчно конкретизирани и обосновани съобразно разпоредбата на [чл. 186, ал. 1](#)

ЗДДС. При изрични мотиви в оспорената заповед относно продължителността на срока на мярката, вкл. и за постигането на превантивната функция на принудителната административна мярка, както и за съразмерността на срока на мярката с извършеното нарушение, твърденията с жалбата за тяхната бланкетност са изцяло неоснователни.

Неоснователни са доводите за наличие на вреди за трети лица – работниците на дружеството, които временно оставали без доходи. Подобна евентуална последица от изпълнение на мярката не може на самостоятелно основание да обоснове нейната незаконосъобразност по смисъла на чл.146, т.5 АПК.

В конкретният случай, не може да се приеме, че с налагането на ПАМ преследваната от закона цел е нарушена по смисъла на чл.6 АПК, както се поддържа в оспорването. Разпоредбата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, респ. на чл. 3 от Наредбата, имат за цел, установяване на стриктен контрол на извършваните в брой продажби от субектите в стопанисваните от тях търговски субекти, с оглед определяне на оборота за целите на косвения данък от една страна и дисциплиниране на търговците при извършването на продажби на дребно от друга страна. Съгласно чл. 187, ал. 1 ЗДДС при налагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето, като мярката се прилага за обекта или обектите, където са установени нарушенията. Забраната за достъпа до обекта се налага кумулативно с принудителната административна мярка запечатване на обекта, поради което предпоставките за налагането ѝ са тези за налагането на ПАМ. Предвид наличието на предпоставките за прилагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС, то са налице и тези за налагане на мярката по чл. 187, ал. 1 ЗДДС.

В оспорената заповед изрично е декларирана преследваната цел – да се промени начина на извършване на дейността в конкретния обект с пряк резултат – точно и правилно съхранение на документи и съответно отчитане на оборота, респ. недопускане на вреда за фиска. Това изцяло съответства на нормативно уредената обща и частна превенция при налагане на ПАМ по чл.22 ЗАНН - за предотвратяване на нарушения - да не се допускат нови и за преустановяване - да се прекратят вече допуснати административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях. Така декларираните цели съобразно вида на установените нарушения правят наложената мярка съответна и съразмерна на преследваната цел по смисъла на чл.146, т.5 АПК. При налагане на ПАМ административният орган е действал разумно, добросъвестно и справедливо по смисъла на чл.6, ал.1 АПК, като намесата му се е ограничила до най-необходимото за постигане на легитимно преследваната цел по смисъла на чл.6, ал.2 АПК.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК оспорването следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

От ответника по делото се претендират разноски за юрисконсултско възнаграждение. Производството не се развива по реда на ДОПК, а по реда на АПК, съгласно изричната разпоредба на чл. 186, ал. 4 от ЗДДС, поради което следва да се присъдят такива на основание чл. 143, ал. 1 от АПК. В този случай присъждане на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100 лева.

Водим от горното, Административен съд София град, Първо отделение, 69-ти състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „С.“, [улица], ет.1, срещу Заповед № 0403256 от 30.10.2018 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) запечатване на търговски обект – кафе-бар „Ш.-кът“, находящ се в [населено място], [улица], и забрана на достъпа до него за срок от 10 дни на основание чл.186, ал.1, т.1 ,б.“а“ и чл.187, ал.1 ЗДДС.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „С.“, [улица], ет.1, да заплати на Национална агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: